

„at Grunden til, at Udstationeringen af Distriktsheste i Finantsaaret 1874—1875 ikke har kunnet finde Sted i det ved Finantsloven for nævnte Aar forudsete Omfang, ligger deri, at Artilleriet har manglet et tilstrækkeligt Antal antagelige Foderverter til sine Distriktsheste, idet navnlig 1ste Artilleriregiment, uagtet alle anvendte Forsøg, har havt store Banfæligheder at skjæmpe imod i saa Henseende — Aarsagen til denne Mangel paa Foderverter for Artilleriets Vedkommende maa formeentlig nærmest søges deri, at det paa Grund af Organisationsforholdene er nødvendigt, at samtlige Artilleridistriktsheste indfalder hvert Aar i Sommerens Løb, og at Størstedelen af dem er til Tjeneste i 4 à 5 Maanedere.“

Uden iøvrigt at dvæle ved det saaledes Oplyste, og uden at gaa ind paa Mulighederne for en fremtidig Afhjælpning af de til dette Forhold knyttede Ulemper, skal Udvalget kun bemærke, at den derved fremkomne Merudgift er forholdsvis betydelig, idet nemlig hver Fourageration har kostet 1 Kr. 11 Ø., medens den daglige Godtgjørelse til en Fodervært udgjør ifkun 16 ø.

I. b. 1. b. Til Forhøielse af Dagpenge i ganske særegne Anliggender (Side 224). Det udgivne Beløb er betalt til Generalstabens Chef, Ingeniør- og Artilleri-Generalerne, Generalinspektørerne for Fodfolket og Rytteriet, fire af Brigadestjerne og Generalintendanten saaledes, at deres Dagpenge derved er forhøiede med 8 Kr. for hver Dag, altsaa for en General til 16 Kr. Krigsministeren har paa givne Anledning oplyst for Statsrevisionen, at ingen af de nævnte Personer har foretaget Tjenestereiser, for hvilke der ikke er givet et saadant Tillæg af 8 Kr. daglig til de normerede Dagpenge, og at disse Tjenestereiser have været foretagne for at „inspicere Ufdelinger m. m.“ Da Udvalget lige saa lidt som Statsrevisionen har kunnet forklare sig, hvorledes alle saadanne Tjenestereiser kunne betragtes som Reiser, foretagne „i ganske særegne Anledninger“, rettede det en Forespørgsel til Krigsministeren, som i Skrivelse af 2den November 1876 svarede:

„Ved Skrivelse af 27de f. M. har det ærede Udvalg ønsket at modtage en fyldigere Begrundelse af Udgifterne paa Konto I. b. 1. b. „Til Forhøielse af Dagpenge i ganske særegne Anledninger“ end den, som er meddelt Statsrevisionen før 1874—75 og findes i dennes Betænkning Side 224.

I Anledning heraf skal Krigsministeriet ikke undlade at henlede Udvalgets Opmærksomhed paa, at der i Forslag til Lov om Felttillæg m. m. ved Hæren, som blev forelagt Rigsdagen i Samlingen 1869—70 og efter den der stedfundne Behandling blev ophøiet til Lov under 14de Mai 1870, oprindeligt var optaget en Bestemmelse, hvorefter Krigsministeren, naar der under Bortkommando maatte tildeles en fast Embedsmand med Lønning fra 1200 Rd. og derover et Sværv af saadan Betskaffenhed, at det vilde medføre større Udgifter for ham end under sædvanlige Forhold, kunde forøge hans Dagpenge, dog ikke udover det dobbelte Beløb. Bestemmelsen var særlig grundet paa, at det ofte kan paahvile en høiere Embedsmand under Bortkommando at udføre Sværv, der stille særegne Krav til ham, og at det da ikke vil kunne undgaa, at han saavel til Bolig som i andre Retninger maa afholde større Udgifter end dem, der ville være nødvendige paa en almindelig Forretningsreise, hvilke Udgifter ikke med Billighed kunne fordres afholdte af vedkommende Embedsmand selv. Til Lovforslagets 2den Behandling i Folkethinget foreslog det over Sagen nedsatte Udvalg, at forommeldte Bestemmelse skulde udgaa, og dette vedtoges ogsaa, men det blev dog først gjennem Ordsførerenes Udtalelser udtrykkelig erkjendt, at der kunde gives særegne Tilfælde, hvor det vilde være ubilligt, om den Udkommanderede ikke kunde faae Erstatning for havte Udgifter udover de ordinære Dagpenge. Der blev samtidig henvist til den Udvei, at der til Fyldestgjørelse af Diemedet med den opførte almindelige Lovbestemmelse, som man paa det givne Sted i den giene Form ikke anfaa for hensigtsmæssig, kunde paa Finantsloven bevilges et passende Beløb. — I Genhold hertil gik Krigsministeren ind paa at lade den søgte Bemyndigelse falde paa Felttillægsloven; han foreslog den ikke gjenoptagen paa Lovforslagets senere Trin, men udtalte ved den paafølgende 3die Behandling i Folkethinget, at han kunde acquiescere ved, at der optoges en Sum i samme Diemed paa Finantsloven. Dette skete da derved, at der ved Finantslovsforslagets 2den Behandling i Folkethinget blev vedtaget en Forsøgelse af Bevillingen paa § 22 Konto I. b. 1. b. med 800 Rd. til Forhøielse af Dagpenge i ganske særegne Anledninger.

Ligesom det nu strax vil ses, at det i Finantsaaret 1874—75 udgivne Beløb 1,080 Kr. ikke overfløder den Sum, som man i sin Tid enedes om at anse som passende efter Bevillingens Hensigt, saaledes maa Ministeriet ogsaa fastholde, at de Sværv, som have paahvilet de paagjældende Embedsmænd, som findes nævnte i Statsrevisionens Betænkning, have for dem medført særegne Udgifter, som ikke ere nødvendige paa almindelige Tjenestereiser, saavel til Bolig